

د نېکو خلکو د کيسو لړۍ
شمېر: ۳۹

وړې کوربه

Ketabton.com

ليکوال: سيد ابو الحسن علي ندوي
ابو الحسن علي ندوي

(۱)

وڙي ڪوريه

ليڪوال: سيد ابوالحسن علي حسني ندوي

ڌباره: مولوي فضل الرحمن نيازي

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

مهاجر او انصار

نبی صلی الله علیه وسلم او د هغه اصحابو له مکې معظمې څخه
یثرب ته هجرت وکړ او هلته استوګن شوه.

هغوی یثرب ته هجرت وکړ او خپل کورونه، مالونه او وروڼه یې په
مکه کې تر شا پرېښودل.

په یثرب کې یې مسلمانانو هرکلی وکړ ، دوی ته خوشال شوه او
دوی ته یې ښه راغلاست و وپل.

د یثرب مسلمانانو په خپلو کورونو کې ځایونه ورکړل او په خپلو
مالونو او شتمنیو کې یې واکمنان وګرځول ؛ نو ځکه الله تعالی او
د هغه پیغمبر صلی الله علیه وسلم په انصارو سره ونومول.

انصارو مهاجرینو ته وویل: مونږ له تاسې سره دغه مالونه او
کورونه وپشو ، نیم دې زمونږ وي او نیم دې د تاسو وي.

دوی وویل :مونږ له تاسو سره خپلې مېرمنې هم وپشو ، مونږ به یوې مېرمنې ته طلاق ورکړو او تاسې یې په نکاح کړئ.

مهاجرینو وویل :الله تعالی دې تاسې ته په خپلو کورونو، ملکیتونو او مېرمنو کې برکت واچوي . مونږ ورته اړتیا نه لرو. خو تاسې مونږ ته بازار وښایئ چې سوداګري او کسب وکړو. هغوی همداسې وکړل ، بازار ته ولاړل پېر او پلور یې کاوه .الله تعالی هغوی ډېر ژر شتمن کړل.

د اسلام مېلمانۀ

یثرب د پیغمبر صلی الله علیه وسلم ښار وګرځېده، یو چا به هم د مدینه الرسول او مدینې څخه پرته په بل نوم نه یاداوه.

مدینه د اسلام ښار وګرځېده، په نړۍ کې د اسلام یواځینې ښار.

همدغه مدینه په نړۍ کې د مسلمانانو د هجرت ځای وو، چې کله به یو چا اسلام راوړ او خپل قوم به ځوراوه مدینې ته به یې هجرت وکړ او د خپل قوم له لومو او چالونو څخه به خوندي شو.

مدینه د اسلام مدرسه وه ، په نړۍ کې د اسلام یواځینی مدرسه.
کله به چې یو چا اسلام راوور په هغه به لازم وو چې دین زده کړي،
حلال او حرام زده کړي، او د اسلام احکام زده کړي.
او همدارنگه په هغه به لازمه وه چې قرآن او فرائض زده کړي او دا
زده کړي چې لمونځ څنگه وکړي او روژه څنگه ونیسي.
د یو مسلمان لپاره به څنگه ممکنه وي چې له علم پرته لمونځ
وکړي ، روژه ونیسي، او دالله تعالی عبادت وکړي. او همدارنگه د
هغه لپاره به څنگه شونې وي چې له علم پرته ژوند وکړي.
خو کله چې وغواړي دین زده کړي چېرته لاړ شي؟ مکې ته؟ نه!
طائف ته؟ نه! هلته هیڅ څوک هم نشته چې دین ور زده کړي.
خو مدینه د اسلام مدرسه وه ، په نړۍ کې د اسلام یواځینی
مدرسه، نو خامخا به یې د مدینې په لور مخه کوله.
نو مسلمانانو به د عربو له هرې سیمې څخه د مدینې په لور مخه
کوله، ځینی به د دین له وجې له فتنو څخه تښتېدل او ځینو به
غوښتل چې دین زده کړي.

دوی ټول د اسلام مېلمانه وو.

د مېلمنو مېلمستیا

مسلمانان به پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته راتلل . پیغمبر صلی الله علیه وسلم به پرې خوښېده او هغوی ته به یې ښه راغلاست وېل.

هغوی د الله تعالی او د الله د پیغمبر صلی الله علیه وسلم مېلمانه او د اسلام مېلمانه وو.

پیغمبر صلی الله علیه وسلم به غوښتل چې د دوی عزت وکړي او خواره ورکړي ځکه هغوی د الله، د الله د پیغمبر صلی الله علیه وسلم او د اسلام مېلمانه وو.

خو پیغمبر صلی الله علیه وسلم په دنیا کې زهد کونکی وو، کله به یې څه وخورل او کله به وږی پاتي کېده . که څه به یې وخورل شکر به یې اېسته او که وږی به پاتي شو صبر به یې کاوه.

(٦)

د پیغمبر صلی الله علیه وسلم په کور کې به کله کله اور هم نه بلېده، او نه به ډوډۍ پخېدله. پیغمبر صلی الله علیه وسلم به نه خوښوله چې مېلمانه دې وږي پاتي شي په داسې حال کې چې هغوی د الله تعالی، د هغه د پیغمبر او د اسلام مېلمانه وو.

پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: من کان یؤمن بالله والیوم الآخر فلیکرّم ضیفه.

ژباړه: څوک چې په الله تعالی او په وروستی ورځې ایمان لري نو د مېلمه عزت او اکرام دې وکړي.

مسلمانان په مدینه کې یوه کورنۍ وه، او مدینه یو کور وو.

چې کله به مېلمانه راغلل پیغمبر صلی الله علیه وسلم به په مسلمانانو تقسیم کړل، مسلمانانو به کورو ته بوتلل او د هغوی میلستیا به یې وکړه.

مېلمانه به د مسلمانانو کورو ته ولاړل هلته به یې خواړه وخورل او شپه به یې تېره کړه دوی به داسې انگېرله لکه په یوه کور کې یې چې خواړه خوړلي وي او د یوه سړي مېلمانه وي.

هغوی به چي چپرته وو د الله او د الله د پیغمبر مېلمانه به وو.

ابو طلحه الأنصاري (رضي الله عنه)

ابو طلحه (رض) په انصارو کې داسې سړی وو چې له الله او د الله له پیغمبر صلی الله علیه وسلم سره مینه لرله او پیغمبر صلی الله علیه وسلم به له هغه سره مینه لرله.

د ابو طلحه یو باغ وو چې یخ سیوری او خوږې اوبه یې لرلې. پیغمبر صلی الله علیه وسلم به کله کله هلته ورته په باغ کې به کېناسته او یخې اوبه به یې څښلې.

یوه ورځ پیغمبر علیه السلام د ابو طلحه باغ ته لاړ، له هغه سره ابوبکر صدیق (رض) هم وو. دوی دواړه په باغ کې کېناستل او اوبه یې وڅښلې.

کله چې ابو طلحه راغی هغه د دوی په ورتگ باندې ډېر خوشحاله شو او ولاړ چې دوی ته یو پسه ذبحه کړي.

پیغمبر علیه السلام ورته وویل : بچی را ورونکی او شیدی
ورکونکی پسه مه ذبحه کوه . ابو طلحه پسه ذبحه کر او هغوی ته
یې پوخ کر پیغمبر صلی الله علیه وسلم او ابوبکر صدیق خوراک
او خنباک وکر، د الله حمد یې وویل او رسول علیه السلام د ابو
طلحه لپاره دعا وکره.

د ابو طلحه په کور کې

یو ځل پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته مېلمانه راغله، هغه په
مسلمانانو ووبشل او هر یوه له مېلمنو څخه خپله برخه واخیستله،
ابو طلحه هم له مېلمنو نه خپله برخه مېلمانه له ځان سره واخیستل.
ابو طلحه مېلمنو ته خوښ شو ځکه هغوی د الله ، د الله د پیغمبر
او د اسلام مېلمانه وو.

ابو طلحه خوشحاله شو ځکه چې هغه په دې کې د الله تعالی ، د
الله د پیغمبر صلی الله علیه وسلم د رضا او د آخرت د ثواب هیله
او امید درلود.

ابو طلحه خپل مېلمانه له ځان سره بوتلل، په داسې حال کې چې دى نه پوهېده چې په خپل کور کې د مېلمنو لپاره څه لري او که نه؟ ابو طلحه نه پوهېده چې أم سلیم به څه پاڅه کړي وي؟

ابو طلحه نه پوهېده چې په کور کې به له خوړو څخه څه زیات شوي وي چې مېلمانه یې وڅوري؟

همدارنگه ابو طلحه نه پوهېده چې ماشومانو به خپل خواړه خوړلي وي او ویده شوي به وي، که د خوړو په انتظار به وي؟

ابو طلحه په دې اړه فکر ونه کړ او نه هم کومې خبرې منعه کړې.

ابو طلحه په خوښۍ او خوشحالی سره لار ووهله او مېلمانه یې تر شا وو.

ابو طلحه دروازه وټکوله په خپلې کورنۍ یې سلام واچولو.
السلام علیکم، آیا کور ته در ننوځم؟

د کور له لورې غږ وشو وعلیک السلام راننوځه.

(۱۰)

ابو طلحه کور ته ننووت او د زيري ورکونکي په غږ کې يې وويل
له ما سره د پيغمبر صلی الله عليه وسلم مېلمانه دي.

ام سليم د زيري اخيستونکي په غږ وويل د پيغمبر صلی الله عليه
وسلم مېلمنو ته ښه راغلاست وايو.

ابو طلحه وويل: په کور کې د خورلو لپاره څه شته؟

ام سليم بې له ډار او وېرې وويل: يواځې د ماشومانو خواړه شته.

د عزتمن حيله او چل

ابو طلحه څه وکړي خواړه خو د کورنۍ هم بس نه دي نو د مېلمنو
به څنگه بسنه وکړي.

ابو طلحه فکر وکړ او يوې نازکې حيلې ته يې لاره وموندله. د کریم
او عزتمن سړي حيلې زده وي.

ابو طلحه هوډ وکړ چې نن شپه به وږې تېروي او خواړه به مېلمنو
ته ورکوي.

ام سلیم هم هوډ وکړ چې نن شپه به وږې تېروي او خواړه به مېلمنو ته ورکوي.

په هغوی به څه وشي چې یوه شپه وږې تېره کړي او خواړه مېلمنو ته ورکړي. که هغوی یوه شپه وږې تېره کړي نه مړه کیږي.

هغوی عزم وکړ چې مېلمنو ته به په خپلو ځانو برتري ورکوي.

هغوی هوډ وکړ چې ماشومان به اراموي چې ویده شي او مېلمانۀ خوراک وکړي.

خو چې کوربه خوراک نه کوي مېلمانۀ به څنگه خوراک وکړي.

ابو طلحه په دې اړه فکر وکړ او یوه لاره یې وموندله.

ام سلیم ته یې وویل: کله چې موږ د خوراک لپاره کېنو، نو ته ډېوې ته لاره شه لکه ته چې غواړې ډېوه سموې، نو ته به ډېوه مړه کړي.

په همدې ډول مېلمانۀ کېناستل چې خوراک وکړي ابو طلحه هم د خوراک لپاره کېناست.

ام سلیم ډېوې ته لاره گواکې هغه غواړي چې ډېوه سمه کړي.

ام سلیم ډېوه مړه کړه.

په تربی کي

ډېوه مړه شوه او مېلمنو په تیاره کي په خوړو پیل وکړ.
ابو طلحه به خپل لاس کاسي ته اوږداوه او پورته کاوه به یې خو
څه به یې نه را اخیستل.

ابو طلحه به مېلمنو ته دا بنودله چې دی خوراک کوي خو ده به
خوراک نه کاوه.

مېلمنو به د هغه په خوراک کولو کي شک هم نه کاوه شک به یې
څنگه کاوه؟

څوک د ماخوستن ډوډی پریرېدي؟

څوک شپه وږي تېروي؟

مېلمنو په اطمینان سره خوراک وکړ او ماړه شول او فکر یې وکړ
چې ابو طلحه هم مور شو.

خو ابو طلحه يوه گوله هم تر خولې نه وه پورته کړې او ترېمې له
ابو طلحه سره مرستندويه وه.

میلمانه پورته شول لاسونه يې پرېمینځل د الله حمد يې ووبل او د
کوربه لپاره يې د برکت دعا وکړه.

ابو طلحه هم پورته شو او لاسونه يې پرېمینځل.

میلانو شپه په مړه خپته تېره کړه او ابو طلحه شپه وړې تېره کړه.

خو ابو طلحه له نورو تېرو شپو نه په دې شپه ډېر خوشحال وو او
دالله ډېر شکر يې اېسته.

د پیغمبر صلی الله علیه وسلم په مجلس کې

ابو طلحه له خپل عادت سره سم د پیغمبر علیه السلام مجلس ته
حاضر شو.

ابو طلحه دومره ډاډه او خوښ وو گواکې هغه په مړه گېډه شپه
تېره کړې ده.

ابو طلحه گمان کاوۀ چي د هغې شيپي کيسه له رازو خخه يو داسي راز دی چي له ده او د ده له مېرمني ام سليم (رضي الله عنها) خخه پرته هيخوک هم نه دي پرې خبر.

خو الله تعالی په رازونو او پتو خبرو باندي عالم دی ، الله تعالی په دې اړه آيت نازل کړ او ويې فرمايل : ويؤثرون على انفسهم ولو كان بهم خصاصة. ژباړه: او په خپلو ځانونو باندي نورو ته ترجيح ورکوي که څه هم هغوی په خپله محتاج وي.

پيغمبر صلی الله عليه وسلم د کيسې په اړه پوښتنه وکړه ابو طلحه خپله ټوله خبره ورته بيان کړه.

پيغمبر صلی الله عليه وسلم په دې ايثار او عزت باندي خوښ شو او له ابو طلحه نه راضي شو . او کيسه په تاريخ او تفسير کې تل پاتي شوه.

الله تعالی دې له ابو طلحه خخه راضي شي او الله دې ابو طلحه هم راضي کړي.

لړلیک

- ۲ مهاجر او انصار
- ۳ د اسلام مېلمانه
- ۵ د مېلمنو مېلمستيا
- ۷ ابو طلحه الأنصاري (رضي الله عنه)
- ۸ د ابو طلحه په کور کې
- ۱۰ د عزتمن حيله او چل
- ۱۲ په تربړمۍ کې
- ۱۳ د پيغمبر صلی الله عليه وسلم په مجلس کې

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**